சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சித்தாந்தம்.

தொகுதி ௬.] 1917௵ பிப்ரவரி௴ [பகுதி ௨.

சாந்தோக்யோபநிஷத்து.

முதலாவது பிரபாடகம்.

கண்டம் ௫.

இனி அதிதைவதம். இங்கே யெரிகிறவனை (சூரியன்) உத்கீதமாகத் தியானிக்க. பிரஜைகளின் பொருட்டு உதயமாகின்றான். இருளையும் அதனால்விளையும் பாவத்தையு நீக்குகின்றான். எவனிந்த வுண்மையறிகிறானோ அவன் பயத்தினையும், இருளையும் (அஞ்ஞானம்) ஒழிக்கின்றான்.

௨. இச்சூரியனும் பிராணனுஞ் சமத்துவமானவை இரண்டு முஷ்ணமுள்ளது. சூரியன் திரும்பிவருகிறது, பிராணன் வெளியே போகிறதாகலின் இரண்டனையும் உத்கீதமாகத் தியானித்தல் வேண்டும்.

௩. எது (பிரஜைகளை) ஜீவிக்குமாறு செய்கிறதோ அது பிராணவாயு. எது கீழ நோக்குவதோ அது அபானவாயு. எது இரண்டிற்கும் நடுவே

சரிப்பதுவோ அது வியானவாயு. அதுவாக்கு, அவ்வாயு மேனோக்காமலுங் கீழ் நோக்காமலும் வாக்கை வெளிப்படுத்துகிறது ஆதலின் இதனை உத்கீதமாகத் தியானிக்க.

ச. மேற்செலுத்தாமலும் கீழ்ச்செலுத்தாமலு முச்சரிக்கிறவர்க்கே, ருக்கு உச்சரிக்கப்படுகிறது (அந்த) ருக்கே ஸாமம் ஆகலின் ஸாமம் கானஞ் செய்யப்படுகிறது, ஸாமம் உத்கீதமாகலின்.

ரு. (வியானவாயு) அக்கினியை மதனம் பண்ணுகிறது, குறித்த அளவிற் செல்லுகிறது, கடினமான தனுவை வளையச் செய்கிறது. இவை முதலிய தொழில்களில் மேல் கீழ் அளவைக் கடக்காமல் செய்தலின் வியானத்தினை உத்கீதமாகத் தியானிக்க.

சா. உத்கீதத்தினெவ்வொரு அட்சரத்தினையுந் தியானிக்கவேண்டும். உத் எனல் பிராணன், இது மேற்கிளம்புகிறது, கீ எனில் வாக்கு, தம் எனில் அன்னம் இதனால் ஜெகநிலை பெற்றுள்ளது.

எ. உத்—ஆகாயம், கீ—அந்தரிட்சம், தம்—பிருதிவி; உத்—சூரியன், கீ-வாயு, தம்-அக்நி; உத்-சாமம், கீ-யஜுர், தம்-ருக்கு. எந்த வித்வான் (இவ்வகையான) உத்கீதத்தைப் பிரார்த்திப்பானோ அவனுக்கு வேதம் தனது தன்மபலனாகிய பாலைக்கறந் தளிக்கிறது. அவனுக்கு அன்னமும் அதன்புசிப்பு முண்டாகிறது.

அ. ஒருவன் தியானிக்கத் தகுந்ததையே தியானிக்கவேண்டும், சாமத்தைத் தோத்திரஞ் செய்ய விரும்புகிறான் அதனையே தோத்திரஞ் செய்கிறான்.

கூ. எந்த ருக்கை ருஷியைத் தேவதையைத் தோத்திரஞ் செய்வனோ அந்த ருக்கை ருஷியைத் தேவதையைச் சிந்திக்கின்றான்.

க0. எந்தச் சாமத்தால் ஸ்தோமத்தால் தோத்திரஞ் செய்ய உத்தேசிப்பனோ அவற்றையே சிந்திக்கின்றான்.

கக. எந்தத் திக்கைத் தோத்திரஞ்செய்ய விச்சிப்பனோ அந்தத் திக்கினை (அதிதேவதையைச்) சிந்திக்கின்றான்.

கஉ. பிரமத்தை யடைவதற் கேதுவாகிய தியானமாத்திரஞ் செய்து கொண்டு ஆன்மாவாகிய தான் கர்மத்தை உத்தேசித்துச் செய்பவனுக்கு எல்லாஞ் சமிருத்தியாம்.

கண்டம் ச.

ஓம் எனத் தியானிக்கவேண்டும், ஓம் காரம் செயயப்படுகிறது.

உ. நமனுக்குப் பயந்து வேத வித்தையினை ஆசரிக்கிறார்கள், சந்தஸ்களைக் (கர்மங்களை) கடந்தவது வேதங்களிற் சொல்லப்பட் டிருக்கிறபடியால் வேதகைட்குச் சந்தஸ் எனப் பெயர்.

ங. மீனைப் பிடிக்கிறவன் ஜலத்திலிருக்கிற மீன்மீது இலட்சியமாக விருக்கிறதுபோல, மூன்று வேதகர்மங்களில் பழகுகிறவர்கள் மீது நமன் லட்சியமாக விருக்கிறான். இஃதுணர்ந்து தேவர்கள் வேதத்தில் தலைமையாயுள்ள ஓம் காரத்தைத் தியானிக்கிறார்கள்.

ச. ருக்கினை எப்போது அத்தியயனம் செய்கிறானோ அப்போது ஓம் என அதிஸ்வரம் செயயவேண்டும்.

ரு. அட்சரமாயும், அமிருதமாயும், அபயமாயுமிருக்கிற ஓம் காரத்தைத் தியானிக்கின்றானோ அவன் தேவர்கட்குச் சமுத்தவமாய் அமிர்தனுகிறான்.

மணவழகு.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

பஞ்சாக்கரம்.

தொகுதி-௬. பகுதி-௧. பக்கம்-ரு. தொடர்ச்சி.

படிகம்போல் அதுவதுவாமியல்புடைய ஆன்மா எவ்வெம் மந்திரங்களைக் கணிப்பினும் அவ்வம்மந்திர சொரூபியாவான் என்பது யாவராலும் உணரப்பெற்ற உண்மையாமாகலான் துன்பத்தினின்றும் நீங்கி இன்பத்தையே யனுபவிக்க விழையும் ஆன்மாக்கள் ஒவ்வொருவரும் இவன்றன் திருநாமமாம் திருமந்திரத்தையே தியானிக்கற்பாலராவர். இதனையுணர்த்தவே வடமொழிவேதமும் தன் னிருதயத்தின் கண்ணே சிவநாமத்தை யோதியருளியது, அவ்வேதங்கள் பெயரால் நான்காயினும் அதனகத்தூறு பொருளால் மூன்றேயாமென்பதை யுணர்த்தவே அமரசிம்மம் வேதங்களைத் "திரயீ" என்று கூறியது அதர்வணம் ஏனை மூன்றில் அந்தர்ப் பவமாவதாகும். இருக்கு, எசுர், சாமம் என்னு மறைம்மூன்றனுள் நடுவணுள்ளது எசுர்வேதம். "அவ்வெசுர்வேதம் சம்மிதாகாண்டம் ஏழும் பிராயாதகாண்டம் மூன்றும் ஆரண்ணிய சங்கியாகாண்டம் ஒன்றும் உபநிஷத் காண்டம் ஒன்றும் ஆகப்பன்னிரண்டு காண்டங்களாகப் பிரிந்து எண்பத்திரண்டு பிரசினங்களையுடையதாய் மாந்திரமெனவும் பிராம்மண மெனவும் இருவேறு பகுதித்தாய் விளங்குவதாகும். அவற்றுள் முதற் கண்ணுள்ள மாந்திரமென்னும் சம்மிதாபாகமாகிய ஏழுகாண்டங்களுமே ஏனையவற்றிற் சிறந்தன. அவற்றுள்ளும் நான்காவதாகிய நடுக்காண்டமே கழி பெருஞ் சிறப்புடையதாகும், அந்நடுக்காண்டமும் ஏழு சம்மிதைகளாயப் பிரகாசிக்கின்றது. அவ்வேழனுள்ளும் நான்காவதாகிய நடுச்சம்மிதையின் நடுவே ஸ்ரீ ருத்திராத்தியாய மென்னும் சதருத்திரீய மந்திரம் பொலிவெய்தி விளங்க அச்சதருத்ரீய நடுவண் நாயகத் தன்மை பூண்டு ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரம் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கிறது" ஆகவே ஸ்ரீபஞ்சாக்கரத்தால்

ஸ்ரீ ருத்திராத்தியாயமும் ஸ்ரீ ருத்திரத்தால் நடுச்சம்ஹிதையும் நடுச்சம்ஹிதையால் நடுக்காண்டமும் நடுக்காண்டத்தால் ஏழுகாண்டங்களும் ஏழுகாண்டங்களால் ஏனைய பகுதியுடன் எசுர் வேதமும் எசுர் வேதத்தால் இருக்கு, சாமம், என்னும் மற்றிருவேதங்களும் பிராகாசித்துக்கொண்டிருக்கின்றன. இவ்வுண்மையையே

"மும்மறையுண டுமறையின் முனிவிலெழு காண்டத்திற்
செம்மைதரு நடுக்காண்டஞ் சேர்ந்தவெழு சங்கிதையி
லம்மநடுச் சங்கிதையி னுதியீ ரெழுத்தாநடுப்
பொம்மலுற வமர்மனுவின் பொருளாவா னெவன்மைந்த"

என்றெடுத்துப் போற்றினரோர் பெரியார், இங்ஙனம் அவ்வடமொழி வேதத்தின் இருதயமாய் விளங்குவது ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரமா மென்பதை யுணர்த்தவே

"வேதநான்கினும் மெய்ப்பொருளாவது
நாதநாம நமச்சிவாயவே" என்னும்

தமிழ்வேதவாக்கிய மெழுந்தது இங்ஙனம், வேதமென்னும் பாதபத்திற் பழுத்தகனியாவது பஞ்சாக்ஷரமாமென்பதை விளக்கவே

"பழுத்தன வைந்தும் பழமறை யுள்ளே"

என்னுந் திருமந்திரத் திருவாக்கெழுந்தது. இதனால் வேதங்களினது இருதய மந்திரமாய்ச் சிறந்த சிவத்தியானத்தின் மிக்க தொன்றின்றென்பது சித்தாந்தமாயிற்று.

இனி வேதங்களினது முடி பொருள்களையே வெளிப்படுப்பான் போந்த உபநிடதங்களோ வென்னின் "சிவனை யாச்சிரயிக்காத சாத்திரத்தை எரித்துவிடுக"* என்றுபதேசிக்கின்றன. அங்ஙனம் சிவபெருமானை ஆச்சிரயிக்காத சாத்திர மொன்று உலகின்கண்ணின்று நிலவுதலே வேண்டாவென அறுதியிட்டுரைத்த உபநிடதங்கள் அவைதம்மகத்து எத்தனைமுறை யத்தியாவசியமா மிடங்களில் கூறியிருக்கு மென்பதை ஆராயதல் வேண்டா.

---

*பிருகஜ்ஜாபாலோபநிடதம்.

இனி நம்பனடிபேணும் நற்றவமுற்ற சைவசிகாமணிகளின் உய்வகைப் பயனுயப் போந்த சிவாகமங்களின் கண்ணேயெனின், அந்நூலுக்குறு பெயரானே அது விளங்குதலன்றியும் "சர்வாகமமயச்சிவ"* என்று சுருதியே அறுதியிட்டதாகலான் வேறு கூறவேண்டுதலின்றென்க. இங்ஙனம் "பலகலை யாகமவேதம்," யாவும் சிவமயமாய விளங்குதல் பற்றியே.

"அஞ்செழுத்தே யாகமமு மண்ண லருமறையு
மஞ்செழுத்தே யாதிபுரா ணம்மனைத்து—மஞ்செழுத்தே
யானந்தத் தாண்டவமும் யாவைக்கு மப்பாலா
மோனந்த மாமுத்தி யும்" என்னும் உண்மை விளக்கத்

திருவாக்கு மெழுந்தது இங்ஙனம் இம்மந்திரமானது ஆன்மாக்களை முத்தியி லுய்க்கும் பெற்றித்தாம் சிறந்தசாதனமா தலையே உலகத்தில் வரம்பின்றி விரிந்து கிடக்கும் எல்லா நூன் முடிபுகளும் எல்லா ஞான முடிபுகளும் எல்லாவனுபவ முடிபுகளும் தன்னகத் தடங்கப்பெற்ற சிவஞானபோத மென்னும் முழுமுதல் நூலின்கண் சொரூபலக்கணங் கூறும் 'சிறப்பியல் பின் 'பாற்படும் சாதனவியலின்

"ஊனக்கண் பாசமுணராப் பதியை
ஞானக்கண் ணினிற் சிந்தை நாடி
யுராத்துனைத் தேர்த்தெனப் பாச மொருவத்
தண்ணிழலாம் பதிவிதி யெண்ணுமஞ் செழுத்தே" என்னு

மிறுதிச் சூத்திரத்து மூன்றாமதிகரணத்தின்கண் "சாதகங்களைச் செய்து முற்றிய ஆன்மாக்களுக்கு அச்சாதகங்களான் ஞானம் விளங்கி ஞேயங் காட்சிப் பட்டவிடத்தும் வேம்புதின்ற புழு அதனை நீத்துக்கரும்பினிற் றலைப்பட்டு அதன்சுவை தெரிந்துழியும் பயிற்சிவயத்தான் முன்னர்த்தான் நோக்கிய வேம்பின் சுவையையே நோக்கி நிற்குமாறுபோல முன்னர்த் தான் நோக்கிய பாசத்தையே நோக்கி நிற்குமாதலின் அந்நோக்கமாகிய வாசனையை நீக்குதற்கு உரிய சாதக மதுவாகலான் இனி இவ்விடத்து ஸ்ரீபஞ்சாக்கரத்தை விதிப்படியுச்சரிக்க" என்று வலியுறுத்தப்படுகின்றது.

அல்லதூஉம் ஆன்மதத்துவம் வித்தியாதத்துவம் சிவதத்துவம் என் நதாம் தத்துவம் முப்பத்தாறனுள் இறுதிக்கண்ணதாம் சிவ மேற றத்துவமொன் றின்றாமாகலான் அச்சிவதத்துவப்

---

* நாரதபரிவ்ராஜகோபநிடதம்.

பதியாக விளங்கும் பரம்பொருளின் மூலமந்திரமாய ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரத்தி னூன்கு மொன்றின்றென்பதூஉம் உணரப்படுமென்க.

மெய்த்த வொண்சிவ தத்துவமதனினு மேலாந்
தத்து வாந்தர மின்மைபோன் மறைகளின் றலையாய
வைத்த வைந்தெழுத் தாகிய மந்திர மதனி
னுத்த ரம்பெறு மந்திர மிலையென வுணர்வாய். என்னும்

சித்தாந்த சிகாமணிச் செய்யுளும் இதனையே வுணர்த்துமாறறிக.

இனிச், "சிவாயநம" வென்னுமிவ் வைந்தெழுத்துக்களும், முறையே "பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம் என்னும் பஞ்ச பூதங்களையும் சுரோத்திரம், துவக்கு, சட்சு, சிங்குவை, ஆக்கிராணம் என்னும் பஞ்ச ஞானேந்திரியங்களையும், வாக்கு, பாதம், பாணி, பாயுரு, உபஸ்தம் என்னும் பஞ்ச கன்மேந்திரியங்களையும், சத்தம், பரிசம், உருபம் இரசம், கந்தம் என்னும் பஞ்சதன் மாத்திரைகளையும், நிவிர்த்தி, பிரதிஷ்டை, வித்தை, சாந்தி, சாந்தியாதீதை என்னும் பஞ்சகலைகளையும், கன்மசாதாக்கியம், கர்த்துருசாதாக்கியம், மூர்த்திசாதாக்கியம், அமூர்த்திசாதாக்கியம், சிவசாதாக்கியம் என்னும் பஞ்சசாதாக்கியங்களையும், கிரியாசத்தி, ஞானசத்தி, இச்சாசத்தி, ஆதிசத்தி, பராசத்தி என்னும் பஞ்சசத்திகளையும், சத்தியோஜாதம், வாமதேவம், அகோரம், தற்புருஷம், ஈசானம் என்னும் பஞ்சப் பிரமங்களையும், பிரம்மா, விஷ்ணு, உருத்திரன், மகேச்சுரன், சதாசிவன் என்னும் பஞ்சகர்த்தாக்களையும், சிருட்டி, திதி, சங்காரம், திரோபவம், அனுக்கிரகம் என்னும் பஞ்ச கிருத்தியங்களையும், அகாரம், உகாரம், மகாரம், விந்து, நாதம் என்னும் பஞ்சவர்ணங்களையும் தமக்குள் குறிப்பாய உணர்த்தி நிற்கின்றன" என்றும் ஆன்றோர் கூறுகின்றனர்.

"அஞ்செ ழுத்தா லைந்துபூதம் படைத்தன
னஞ்செ ழுத்தாற் பலயோனி படைத்தன
னஞ்செ ழுத்தாகிய வக்கர சக்கர
மஞ்செ ழுத்துள்ளே யமர்ந்திருந் தானே. என்னுந் திருமந்

திரச் செயயுளை நோக்க இன்னும் பலவும் காணக் கிடக்கின்றன.

இவ் வைந்தெழுத்துள் முதற் கண் நிற்கும் சிகாரம் சிவத்தையும் இரண்டாவதாய வகாரம் அருட் சத்தியையும் மூன்றுவதாய யகாரம் ஆன்மாவையும் நான்காவதாய நகாரம் திரோதானத்தையும் ஐந்தாவதாய

மகாரம் ஆணவத்தையும் உணர்த்துவதா மென்பது சைவசித்தாந்த சாத்திரப் பொருளாகும், இங்கு முதற் கண்ணின்ற சிகாரவகாரங்கள் பதியையும் இடைநின்ற யகாரம் பசுவையும் கடைநின்ற நகாரமகாரங்கள் பாசத்தையும் உணர்த்துகின்றன. எல்லாவற்றிற்கும் தலைமையுடையதும் சத்தாயுள்ளதும் ஆநந்தமே சொரூபமாக வுடையதுமாய பதிப்பொருள் முதற்கண்ணிறுத்தப்பட்டது பாச முடையதும் அதனானேதுக்க சொரூபமுடையதும் பாசத்தை யொழித்துப் பதியையடைந்து ஆநந்தத்தையனுபவிக்க உரியதும் சத்துடன் சேர்ந்தவழிச்சத்தாயும் அசத்துடன் சேர்ந்தவழி அசத்தாயும் நிற்குமாறானே சதசத்தெனப் பட்டதுமான பசுவை பாசத்தின் பக்கத்தே பதியைச்சேர நிறுத்தப்பட்டது அசத்தாயுள்ளதும் எவ்வாற்றானும் பதியை யணுகாததும் செம்பிற் களிம்பென ஆன்மாக்களோடு தொன்மையே யுள்ளதுமாய பாசத்தைக் கடையில் நிறுத்தப்பட்டது. இம்முறைகொண்டே தான் "பதிபசுபாசம்" எனச் சைவசித்தாந்தத்தின் கண் வழங்கப்பெறுகின்றன. ஆகவே சத்காரியவாதம் கடைப்பிடித் தொழுகும் சைவ சித்தாந்தத்தின்கண் "பதியினைப்போற் பசுபாசமனாதி" என்னுந்திருமந்திரத் திருவாக்கை நிலைபெறுவிக்கும் மகாமந்திரமுமாயதிப் பஞ்சாக்கரமென்க. இம்முறை தவறி எவ்வாற்றானும் கடையாதலினானே பதியைக்கடையில நிறுத்தியும், எவவாற்றானும் தலைமையுறாதலினானே பசுவை முதலில் நிறுத்தியும், எவ்வாற்றானும் பதியையணுகப்பெறாப்பாசத்தை பதியையும் பசுவையும் சேர இடைநிறுத்தியும் "சித்தசித்தீஸ்வரன்" என்று பொருந்தா முறையான் வழங்குவது அத்தொடர் தொகுத்தார் பெற்றி இற்றெனத் தெரிகின்றது, மற்று, "விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர் சகலர்" என்னும் மூவித ஆன்மா கூட்டங்களில் கடையாய சகலரிற பரிபக்குவமுடைய ஆன்மா ஒன்றை அவர்கள் பதியெனக்கொண்டமையை விளக்கப் பதியைக்கடையில் நிறுத்தியும், அவர்களால் பதியெனக் கொள்ளப்பட்டவரும் பாசசம்பந்த முடையவர் அவர்களும் பாசசம்பந்த முடையவர் என்பதை விளக்கப்பதிக்கும் பசுவிற்கும் இடையே பாசத்தை நிறுததியும், எப்பொழுதும் தாங்கள பாசத்தோடு சம்பந்தப்பட்டவர்களேயன்றி அப்பதியைத்தானும் அடையப்போவதில்லை என்பதை விளக்க பசுவைப் பாசத்தின் பக்கமே நிறுத்தியும முறைப்படுத்தார்கள் போலும்.

(இன்னும் வரும்)

பாரிப்பாக்கம் கண்ணப்ப முதலியார்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தமிழர்க்கான சில குறிப்புகள்.

வானரர் — வால் + நரர்

வால் = வெள்ளிய நிறத்தையுடைய

நரர் = மனிதர்.

அதாவது, வாலி, சுக்கிரீவன், அநுமான் முதலியோர். இச்சாதியாருக்கு உரிய தேசம் மலைநாடு. அதாவது மேற்குமலைத்தொடரைச் சேர்ந்த மலைப்பிரதேசம்; நீலகிரி, மைசூர், பல்லாரி முதலிய உயர்ந்த நிலப்பாங்கான தேசம். நீலகிரி முதலிய இடங்கள் குளிர்ந்த தேசமானதால் அவ்விடத்தில் உள்ளவர்கள் கொஞ்சம் வெள்ளைநிறத்தை யுடையவர்களாயிருப்பது சகசமே. Torrid Zone-ல் உள்ளவர்களைக் காட்டிலும் வெளுத்தவர்கள் என்பதிற்றடையில்லை. ஆனால்தான் உஷ்ணப்பிரதேசங்களில் உள்ளவர்கள் அவர்களை வால் நரர் (வானரர்) என்று அழைத்தார்கள்.

பிற்காலத்தில், ஆரியர்களுக்கும் இவ்வானர சாதியாருக்கும் சண்டை உண்டானகாலத்தில் ஆரியக்கவிகள் வானரர் என்றபதத்திற்குக் குரங்குகள் என்ற அர்த்தத்தைக் கொடுத்து விநோதமாகப் பாடிவைத்தார்கள். ஒருசாதியார் இன்னொருசாதியாரை Caricature செய்து எழுதுவதுவழக்கம். இப்போது நடக்கும் ஜர்மானிய யுத்தத்தில் ஆங்கிலேயப் பத்திரிகைக்காரர் ஜர்மன் கேய்சரை கழுகாகவும் இன்னும் எத்தனையோ விதமாகவும் வேடிக்கை வேடிக்கையாகப் பொம்மைகள் போட்டு அலங்கார வார்த்தைகளால் (Figurative Speech) கூறவில்லையா? அதைப்போல, ஆரியக்கவிகள் தமிழரில் ஒருசாதியாராகிய (வால் நரரை) வானரரை வாலுள்ள குரங்குகளாக உருவகித்து Caricature செய்து தங்களுடைய ஆரிய அரசனை உயர்த்தவேண்டிச் செய்த காரியமே யொழிய வேறின்று.

இப்போது நமக்குக் கிடைத்திருக்கும் இராமாயணமானது ஒருபக்கத்தார் எழுதியநூலே யொழிய பொது நூல் அன்று. அதே சரித்திரத்தைத்

தமிழர் எழுதியிருந்து அதைகிடைத்துப் பார்வையிட்டால் அப்போது ஆரிய ரைப் பற்றி எழுதியிருப்பது நன்ருய விளங்கும்.

இப்போது நடக்கும் யுத்தமானது ஜர்மானியர் நியாய விரோதமாய் ஆரம்பித்த யுத்தமென்று நமக்கெல்லாம் நன்ருய்த் தெரிந்திருந்தும், அவன் என்ன சொல்லுகிருன், தான செய்தது தான் நியாயம் என்று அதை வற்புறுத்தி எழுதகிருன்.

அதுபோல, ஆரியர்கள் அக்காலத்தில் தமிழ் அரசர்களையும் பிறரை யும், தவம் செயகையிலும், வேறுகாரியத்தில் முனைந்து இருக்கையிலும் மறைந்து நின்று கொன்றது அநீதமாயிருக்கத் தாங்கள் செய்தது மிகவும் நீதியானது என்று காட்டக் கற்பித்த ஒருகறபிதம் என்று ஏற்படுகிறது. ஆகையால், வானரர் வாலுள்ள குரங்குகள் அல்ல. மிருகசாதியில் சேர்ந்த வர்கள் அல்ல. அவர்கள் தமிழரில் ஒரு சாதியார். வெண்மை நிறத்தை யுடையவர்கள்.

6. இலங்கை நாடாகிய தமிழ்நாட்டில் (Continant of Lemuria) அரசாண்ட அரசர்கள்:—

1. திரிபுராந்தகர் (தமிழ்ப்பெயர்-மேருவரம்பகன்)
2. சலந்தராசுரன்
3. அந்தகாசுரன்
4. வாணன
5. சூரபனமன்
6. இரணியன்
7. இராவணன்

இராவணன் காலத்துக்கு அப்புறம் இலங்கைநாடு பூராவும் கடல் கொள்ளப்பட்டது.

7. தமிழ் நாட்டின் பேரில் முதல் முதலில் படை யெடுத்தவர்கள் நிகிரோ வமிசத்தவாகள். அதில் சேர்ந்த அரசர்கள், தாருகன், தாரகா க்ஷன், கமலாக்ஷன், வித்துன்மாலி முதலியவர்கள்.

8. நிகிரோவர்களுக்குப் பின் படை யெடுத்து வந்தவர்கள் மங்கோ லிய வமிசத்தவர்கள். இதில் சேர்ந்த அரசர்கள் சூரன், பதுமன், சிங்க முகன், பானுகோபன் முதலியோர்.

9. மங்கோலியருக்குப் பின் படையெடுத்து வந்தவர்கள். ஆரியர்.

(இவ்வரலாறுகளை யெல்லாம் "தமிழுலகம்" என்று நான் எழுதிவரும் தமிழ்நாட்டுச் சரிதத்தில் பரக்கக் காணலாம்.)

10. பூர்வத்தில் குமரியாற்றுக்குத் தென்பாகமானது 49-நாடுகளாகவும் வடபாகமானது 56 தேயங்களாகவும் பகுக்கப்பட்டிருந்தது.

11. மேரு மலையானது பூமியின் மத்தியில் இருந்தது. அதாவது Equator-ம் axis-ம் சந்திக்கிற இடம். அந்த இடமானது இப்போது உள்ள இலங்கைத் தீவுக்கும் தென்பாகத்தில் உள்ளது. பூகோளப் படத்தில் பார்த்தால் தெரியவரும், இராவணன் காலம்வரையிருந்து பின் கடல் கொள்ளப்பட்டது. அம்மலையைச் சுற்றிலும் பொன்கனிகளும் நவரத்தினக் கனிகளும் நிறைந்திருந்ததாகச் சேவதேசத்துச் சரித்திரம் கூறுகின்றது. "மேருவைச்சார்ந்த காகமும் பொன்னிறமாகும்" என்ற பழமொழியும் அம்மலையிலுள்ள பொன்கனிகளின் மிகுதியைக் குறிக்கின்றது. இம்மலையிலுள்ள வயிரக்கனிகளில் இருந்து 4-5-அடி நீளமும், 2-3-அடி அகலமும், 1-அடி கனமும் உள்ள வயிரங்களும் வெட்டி எடுத்ததாகவும் அவ்வயிரத்தாலேயே கதை முதலிய ஆயுதங்கள் செய்து அரசர்கள் தரித்ததாகவும் ஏற்படுகிறது. இந்திரனுடைய வச்சிராயுதமும் இக்கனிகளினின்றும் எடுக்கப்பட்டதே.

"சூரியன் மேருவை வலம்வருகிறான்" என்றபேச்சு தமிழர்கள் கடல் கொண்டுபோன நாட்டில வசிக்கும்போது ஏற்பட்டது. ஏனென்றால் அங்கிருந்து பார்த்தால் தான் சூரியன் வலம் வருவது போல் தோன்றும்.

மேருமலை எல்லாமலைகளையும் விட உயர்ந்தது.

ஆரியர்கள் வடதுருவத்தை (North Pole) "சுமேரு" வென்றும் தென் துருவத்தை (South Pole) "குமேரு" என்றும் கூறுவது வழக்கம்.

சிலபேர் இமயமலையையும், ஆல்டாய் மலையையும், வடதுருவத்தையும், மேருவென அழைக்கிறார்கள் அது தவறான அபிப்பிராயம் என்று நீங்களே உணர்வீர்கள்.

ஆரிய நூல்களில் அதாவது வியாதரால் எழுதப்பட்ட 18-புராணங்களிலும் இன்னும் அவர்களுடைய வேதங்கள் இதிகாசங்களிலும் வடதுருவத்தைச் "சுமேரு" எனறும் தென் துருவத்தைக் "குமேரு" என்றும் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. சு, கு, என்னும் எழுத்துக்களை நீக்கி "மேரு" என்றும் கூறப்பட்டிருக்கும். அதனுமேலே தான் அவர்களுடைய சங்கற்ப மந்திரத்தில் "மேரூர் தக்ஷிணே பார்சே" என்று வருகிறது.

ஆகையால் ஆரியர்கள் கூறும் மேருவல்ல தமிழர் கூறும் மேரு.

(இன்னும் வரும்)

துடிசைகிழார்-அ-சிதம்பரனார்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சென்னைச் சைவசித்தாந்த மகா சபாஜத்தின் ௧௧-ம் ஆண்டு விழாக்கொண்டாட்டத்தில் அக்கிராசனராயிருந்த ஸ்ரீமாந். ச. சபாரத்தின முதலியார் அவர்கள் செய்த

ஆரம்ப உபந்நியாசப் பொழிப்பு.

சபையோர்களே,

"ஓரும் வேதாந்தத் துச்சியிற் பழுத்த" அதிமதுரத் திவ்விய கனியினது சாரமாயுள்ள சைவ சித்தாந்தத்தை விருத்தி செய்தலின்கட் பெருமுயற்சி செய்யும் சைவ சித்தாந்த மஹாசமாஜத்தின் பதினோராம் ஆண்டு விழாவைக் கொண்டாடுமாறு கூடிய இந்தப் பெருஞ் சபையில் அக்கிராசனம் வகிக்கத் தமியேன் சிறிதும் அருகனல்லேனாயினும், உங்கள் வேண்டுகோளை மறுத்தற்கஞ்சி நான் அதற்கு உடன்படுவேனாயினேன். அங்ஙனம் உடன்பட்டதற்கு முக்கிய காரணம் இச்சபையின்கட் பேரறிவாளர் பலராற் செய்யப்படும் பிரசங்காமிர்தங்களைக் கேட்டு மகிழ்தல் வேண்டும் என்னும் எனது விருப்பமே என்பதை உங்களுக்கு நான் முன்னர்த் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். ஆயினும் இந்தச் சபையை ஆரம்பித்தற் பொருட்டுச் சில வசனங்கள் கூறவேண்டியது எனது கடமையாயிருத்தலால், எங்கள் சமயத்தின் தத்துவ ஞானத்துறைகளை மேல்வரும் உபந்நியாசகர்களுக்கே சமர்ப்பித்து, நான் இப்போது நம்மவர் எல்லாம் அனுட்டிக்க வேண்டிய அநுபவார்த்தமாகிய சில விஷயங்களை மாத்திரம் எடுத்துக் கூறத் துணிந்தேன்.

உலகத்திலே எந்தெந்தச் சாதியும் விருத்திபெறுதற்கு அந்தந்தச் சாதியின் சமயமே முக்கியகாரணம். இந்தியர்களாகிய எமக்குச் சமய விருத்தியின்றி யாதொரு விருத்தியும் வாய்க்கமாட்டாது. நாம் எல்லாம் எமது இயற்கையிற்றானே ஆன்மார்த்தத்தில் மிக மேற்பட்டதொரு நிலையை அடைந்துளேம் என்பது எங்கள் தேசத்திலே அங்கங்கெல்லாங் காணப்படும் ஆலயங்களாலும், அவ்வாலயங்கள் முட்டின்றி நடைபெறுதற் பொருட்டுச் சமர்ப்பிக்கப்பட்டுக் கிடக்கும் திரவிய கோடிகளாலும், அவ்வாலயங்களை ஆவலோடு நாம் சென்று தரிசித்து விழாக்கொண்டாடும் எமது இயற்கைத் தருமத்தாலும் இனிதறியக் கிடக்கின்றது. அதுமாத்திரமல்லாமல், உங்கள் தேசத்திலே இந்தக்காலம் என்று வரையறுத்தற்கரிய அந்தக் காலந் தொடங்கி அமைந்துள்ள சமய சாஸ்திரங்களாகிய வேதங்கள், ஆகமங்கள், புராணங்கள், இதிகாசங்கள், ஸ்மிருதிகள், பாஷியங்கள் கலைஞானங்கள் என்றுள்ள இவற்றின் பெருக்கத்தாலும் எமது சமய நாட்டம் இத்துணைத்தென்பது எவர்க்கும் பொள்ளெனப் புலனாகும். இந்த நிலையை அடைந்துள்ள இந்தியர்களாகிய நாங்கள் சமய விஷயத்தை அலட்சியஞ்செய்யத் தலைப்படுவதுண்டாயின் எமது லௌகிக நிலையிற்றானும் நாம் ஒருசிறிதாவது விருத்திபெறுவது கூடாது. ஆன்மார்த்தத்தில் பெரிதும் கீழ்நிலையில் உள்ள மேலைத் தேசவாசிகள் சமய விருத்தியைக் குறித்த சிந்தனையின்றி லௌகிகத்தில் விருத்தி பெறுவது ஒருவாறுகூடும். இந்தியர்களாகிய எங்களுக்கு அது ஒரு சிறிதுங் கூடாது. மாமிச பக்ஷண விலங்குகளாகிய சிங்கம் புலி முதலிய மிருகங்கள் மாமிசத்திற் சீவித்தல் கூடும். தாவரபட்சண விலங்குகளாகிய யானை குதிரை முதலியன அங்ஙனஞ் சீவித்தல் கூடாது. நாம் எல்லாம் எமது இயற்கைத் தருமத்தின் வழிநின்று எமக்கு இன்றியமையாது வேண்டப்படுவதாகிய சமயவிருத்தி கொண்டே லௌகிகத்திலும் விருத்தி பெறுதல் வேண்டும்.

இங்ஙனம் சமய விருத்தியைப் பெரிது வேண்டிக் கிடப்போமாகிய எமது தற்கால சமய நிலை எவ்வாறு கிடக்கின்றது என்பதை நாம் எல்லாம் சற்றே ஊன்றிச் சிந்தித்தல் வேண்டும். இது பெரிதும் ஈனஸ்திதியை அடைந்துவருகின்றதென்பது நாம் சொல்லிக்காட்ட வேண்டியதில்லை. எங்கள் சமய விருத்திக்குப் பல சத்துருக்கள் ஏற்பட்டிருக்கிறார்கள். ஒரு பக்கத்திலே கிறிஸ்தவமதம், மற்றொரு பக்கத்திலே உலோகாயதமதம், பின்னொருபக்கத்திலே மாயாவாதமதம், இன்னுமொருபக்கத்திலே கல்வி

மதமுமாக எங்கள் சமயம், நாற்புறத்தும், சத்துருக்களாற் சூழப்பெற்றுக் கிடக்கின்றது. எங்களுக்குச சத்துருக்கள் புறத்துமாத்திரமன்றி அகத்தும் ஏற்பட்டிருத்தலே நாம் காணும்பொழுது எமது சமயநிலையைப்பற்றி நாம் என்சொல்லத்தக்கது? புறச்சத்துருக்களால் மாத்திரந்தானே நாம் பெரிதும் அவலப்பட்டகாலம் ஒன்றிருந்தது அந்தககாலம் தெய்வானுக்கிரகத்தாலும் மகிமைதங்கிய ஆங்கில வேந்தரின் செங்கோன்மையாலும் பெரிதுங் கழிந்துவிட்ட தென்னலாம். ஆனால் எங்களுக்குள்ளேயுள்ள அகச்சத்துருக்களின் கொடுமையே எங்களுக்கு மிகப் பெருங்கேடாய்க் கிடக்கின்ற தென்பதை நாம் எல்லாம் சாவதானத்தோடு சிந்திக்கவேண்டியது.

நம்மவருட் கல்வியறிவுடையார் என்று மதிக்கப்படுவார் பலர், எமது பிதிரார்ச்சிதமாக எம்மிடத்தே யமைந்துள்ள சமயாசாரங்களையும், அவ்வாசாரங்களுக்கு ஏதுவாகிய அந்தரங்க உண்மைகளையும், அவ்வாசாரங்களால் நாம் பெறத்தக்க சிலாக்கியங்களையும் ஒரு சிறிதாவது சிந்தித்தலின்றி, அவைகள் எலலாம் பயனில்லா மூடாசாரங்கள் என்றும், அவைகள் எல்லாம் எமது லௌகிக விருத்திக்குப் பெருந் தடைகளாகக் கிடக்கின்றன என்றும், ஆதலால் அவைகளையெல்லாம் நாங்கள் விரைவிற் களைந்துவிடுதல் வேண்டும் எனறும் கர்ச்சிக்கின்றார்கள்! சமய ஞானிகளை எல்லாம் சோம்பேறிகள் என்றும் அவர்களால் உலகத்துக்குச் சிறிதாவது ஒரு பயனில்லை என்றும் அவர்கள் அனைவரையும் இந்தியாவை விட்டு விரைவிற் துரத்திவிடுதல் வேண்டும் என்றும் அட்டகாசஞ் செய்கின்றார்கள்! எங்கள் சமயசாஸ்திரங்களை எல்லாம் கட்டிக் கடலில் வீழ்த்தி விடுதல் வேண்டும் என்று முழங்குகிறார்கள்!! ஐயையோ! எங்கள் நிலை இங்ஙனம் இருக்குமாயின் நாம் எல்லாம் உய்யுமுறை எப்படி? நாம் எல்லாம் முன்னொருகாலத்திலே சமயத்துறையில் விருத்தி அடைந்தமை காரணமாக லௌகிகத்திலும் மிக உன்னதமான பதவியில் இருந்தோம். அநதச் சமயத்துறையை அலட்சியஞ்செய்தமை பற்றியே நாம் இப்போது அடைந்துள்ள ஈனஸ்திதியை அடையலாயிற்றென்பதை நமது லௌகிக ஞானிகள் கவனித்தல் வேண்டும். இந்திய சரித்திரத்தை நாம் ஆராயவதான்டெனில் எமது ஏற்றமும் தாழ்வும் எமது சமயநிலை அளவாகவே மாறிமாறி வந்துகொண்டிருந்தன என்பது நன்கு புலப்படும். எமது ஆரியவர்த்தத்துள்ள சனங்கள் எல்லாம் உண்மையை உள்ளபடி கண்டு கடவுள் அருளிய வேதசிவாகமங்களிற் பத்திசெய்து மிக உன்னதநிலையில் இருந்தார்கள். பின்னொரு

காலத்திலே இவர்கள் இந்த வேதாகமப் பொருள்களைத் திரிபுற விளங்கி வேதவாக்கியங்களே தமக்குப் பயனை அளிக்கும்; கடவுள் ஒருவர் இல்லை என்னும் மீமாஞ்சமதத்தைத் தலைக்கொண்டொழுகினர். இவர்களுடைய கொள்கையைக் கண்டிக்குமாறே ஏகான்மவாதிகள் என்னும் மற்றொரு சாரார் பின்னர் எழுந்து, எல்லாம் கடவுளே, கடவுளை அன்றி வேதங்களும் இல்லை, ஆகமங்களுமில்லை, பிறிதொரு பொருளுமிலலை என்னும் மாயாவாதத்தை மேற்கொண்டொழுகி, தாம் எல்லாம் கடவுள் ஆதலின் தாம் எவ்வெச்செயலையும் விரும்பிய விரும்பியபடி செயயலாம் என்று எண்ணி, விதிவிலக்குகளை மறந்து தருமங்களை அலட்சியஞ்செயயத் தலைப்படுவாராயினர். இவர்களால் எயதிய கேட்டைக் கண்டமையாற்றானே கௌதமபுத்தர் கிளர்ந்து கடவுளைப் பற்றி நாம் சிந்திக்கவேண்டுவதில்லை, தருமானுஷ்டானமே எமக்குப் பெரிது வேண்டப்படுவதென்று பிரசங்கிக்கத் தொடங்கினார். இவருடைய பிரசங்கத்தாற சனங்கள் எல்லாம் கடவுளை மறக்கவே உலகத்திற பெருங்கேடுகளும் கிளர்வனவாயின. இவருடைய போதனையை நிராகரிக்குமாறே எமது சமய குரவர்கள் பிறாது கடவுட் சேவையும் தருமானுஷ்டானமுமாகிய இரண்டும் எமக்கு வேண்டப்படுவன என்று எங்கள் சமய நிலையை உள்ளவாறு எடுத்துக்காட்டிப் பற்பல அற்புதங்களாலும் தமது போதனைகளாலும் உண்மையை நிலைநாட்டினார்கள். இவர்களுடைய போதனைகளையும் இப்போதுள்ளவர்கள் புறக்கணித்துச் சமயத்தை நாம் சிந்திப்பதெல்லாம் வீண்செயல் எனறும் லௌகிக விருத்தியையே நாம் கவனித்தல்வேண்டும் என்றும் பத்திரிகைகள் தோறும் முழங்கத் தொடங்கிக்கொண்டார்கள் மேலைத்தேசத்தார் மேல் நிலைக்கு வந்ததெல்லாம் அவர்கள் சமயத்தைப் புறக்கணிந்தமை பற்றியே என்றும், அவர்களைப் போலவே நாமும் சமயத்தைப் புறக்கணிப்ப துண்டாயின், நாமும் மேல்நிலைக்கு வந்துவிடலாம் என்றும் இவர்கள் அதிகம் ஆத்திரத்தோடு கண்ணைமூடிக்கொண்டு பெருங்கூச்சல் இடுகின்றார்கள். மேலைத்தேசவாசிகள் சமயத்தை அலட்சியஞ்செய்து லௌகிகத்தில் விருத்தியடைவது ஒருவாறு கூடினும் கூடும். இந்தியர்களாகிய நாங்கள் அவ்வாறு விருத்தி பெறுவது ஒருபோதுங்கூடாது. நாங்கள் ஆன்மார்த்த நிலையிலே அவர்களிலும் மிக உயர்ந்த நிலையை அடைந்துள்ளோமாதலால், அந்த ஆன்மார்த்த விருத்தியையும் கவனித்தாலன்றி, லௌகிகத்தில் நாம் விருத்திபெறுவது சிறிதுங் கூடாது. ஒரு சிறுகுழந்தை பாலுணவில் மாத்திரம் சீவித்தல்கூடும். அது வயதின் முதிர்ந்துவிட்டதாயின் அதனுக்குப் பால் உணவு போதியதாகாது. அதுபோலவே ஆன்மார்த்த நிலையில்

ஏற்றமடையாத மேலைத்தேசவாசிகள், சமயநெறியைப் பரிபாலியாமல் லௌகிகத்தில் ஏற்றமடையலாம். ஆன்மார்த்த நிலையில் ஏற்றம் அடைந்துள்ள இந்தியர்களாகிய நாங்கள் சமயநிலையை அலட்சியம் செய்து லௌகிகத்தில் விருத்திபெறுவது சிறிதுங்கூடாது. சமுத்திரத்தில்வாழும் மற்சங்கள் சமுத்திரத்திற்றானே வாழுதல் வேண்டும். அவற்றை எடுத்துத் தரையில் விடுத்தால் அவைகள் ஒருபோதும் சீவிக்கமாட்டா என்பதை எங்கள் இந்திய லௌகிக ஞானிகள் தமது சிந்தையில் நன்றாக அழுத்திச் சிந்தித்தல்வேண்டும். இந்தியர்களாகிய நாங்கள் எங்கள் இயற்கைத்தருமத்தின் வழி எமக்கெல்லாம் இன்றியமையாது வேண்டப்படும் சமய உணர்வின்றி நாம் லௌகிகத்திற்றானும் விருத்தி அடையமாட்டோம்.

எங்கள் இந்திய லௌகிக ஞானிகள் மேலைத்தேசத்தின் லௌகிக விருத்தியால் தமது நற்பார்வை மழுங்கப்பெற்றுச் சிறிதாவது எமது தேசம் விருத்தி பெறுதற்குரிய முறையை உள்ளபடி ஆலோசியாது, எம்மை எல்லாம் கண்ணைமூடிக்கொண்டு மேலைத்தேசத்தைப் பின்பற்றும்படி ஆர்ப்பரிக்கின்றார்கள். அவர்களுக்கு அறிவே பெரும் பொருளாய்க் கொண்டது சமய பத்தியும் சமய விசுவாசமுமாகிய உணர்வெல்லாம் மௌட்டிகம் என்பது அவர்கள் கருத்தாய்க்கொண்டது அம்மம்ம! இஃதென்ன விபரீதம்! எமக்கெல்லாம் உணர்வே அறிவினும் சிறந்ததென்பதை இவர்கள் கிஞ்சித்தும் சிந்திக்கின்றாரில்லை நாம் அறிவை ஈட்டுவதுதானும் எமது உணர்ச்சியை வளர்க்கும் பொருட்டே என்பதை இவர்கள் சிறிதும், பொருட்படுத்துகின்றார்களில்லை உணர்ச்சி இல்லாக்கால் நாம் அறிவைத் தானும் ஈட்டுதல் கூடாதென்பதை இவர்கள் சிறிதாவது கவனிக்கின்றார்களில்லை. நாம் ஈட்டிக்கொள்ளும் எந்த அறிவாவது எமது உணர்விற் சென்று அழுந்தினாலன்றி எமக்கு அவ்வறிவால் யாதொருபயனும் வாய்க்கமாட்டாதென்பதை இவர்கள் நினைக்கின்றார்களில்லை. கடவுளைச் சேவிக்கும் விஷயத்திலே எமக்கு உணர்வே பெரிது வேண்டப்படும் என்பதை இவர்கள் பொறுமையோடு ஆலோசிக்கின்றார்களில்லை. உலகத்திலே எந்தெந்தச் சீவராசியும் உணர்வைத் தானே துணைக்கொண்டு இயங்குகின்றது என்பதைச் சிறிதும் பொருட்படுத்து கின்றார்களில்லை. மனிதன் தானும் தனக்கு இயற்கை முறையாக அமைந்துள்ள ஆப்தரது வாக்குகளிலே பத்தியும் விசுவாசமுமாகிய உணர்ச்சியுற்றே விருத்தியுறுகின்றான் என்பதை இவர்கள் சிர்தூக்குகின்றார்களில்லை. எமது உணச்சியைப்பயிற்றும் பயிற்சியே (culture) எமக்குச் சிறந்த சாதனம் என்பதை இவர்கள் சிறி

தாவது யோசிக்கின்றார்களில்லை. மேலைத்தேச லௌகிகத்தால் தமது அறிவெல்லாம் மறையப்பெற்றுச் சமய பத்தியையும் சமய விசுவாசத்தையும் மூடபத்தி மூடபத்தி என்று தங்கள் மூடத்தனத்தைப் பகிரங்கஞ் செய்கின்றார்கள். ஐயையோ! இப்படியானால் நமது தேசம் முன்னுக்குவருதலுங்கூடுந்தானோ? சபையோர்களே சற்று ஆலோசியுங்கள்.

இதனால் நான் எவ்வகைக்கொள்கையையும் நம்பிக்கொள்ளுதல் வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. எமது இயற்கை முறைப்படி நாம் எல்லாம் நம்பவேண்டிக்கிடக்கும் கொள்கைகளை நாம் நம்பினாலே உலகத்திற் சீவித்தல் கூடும் என்பதை இவர்கள் சிறிதாவது சிந்தியாமல், இயற்கை முறைக்கு மாறாயதொரு பிரசங்கத்தைச் செய்கின்றார்களே என்பது தான் நான் உங்களுக்கு எடுத்துக்காட்டுவது. நாம் நம்புதற்கடமை பூண்டுள்ள கொள்கையையும் அது பிழையுடைத்தென்று பூரணமாகக்கண்டால் நாம் அதைத் தடையின்றி ஒழிக்கவேண்டும். இங்ஙனமின்றேல் நாம் நம்பவேண்டியவற்றை நம்பியே உணர்ச்சியிற் சிறந்து உலகத்தியங்குதல் வேண்டும் என்பதை இவர்களுக்கு இவர்கள் பாராட்டும் மேலைத்தேசக் கல்வி எப்போது காட்டுமோ நான் அறியேன்.

மேலைத்தேசத்தார் தமது பழைய ஆசாரங்களை நம்பாது புறக்கணித்தல் ஒருவாறு சாலும். என்னை? அவர்களிடத்தே யாதொரு சிறந்த பாரம்பரியம் சிறிதாவது இருந்ததில்லை. அவர்கள் தமது முன்னோர்களினும் அறிவாலும் பிறகாரணங்களாலும் ஏற்றமுற்றிருக்கின்றார்கள், இந்தியர்களாகிய நாங்களும் எங்களைப்பற்றி இவ்வாறு சொல்வது கூடுமோ? எங்களுக்கு மிகச் சிறந்துளதாய மகா மகிமையுடைய பாரம்பரியம் ஒன்றுளது. எங்கள் முன்னோர்கள் எங்களிலும் பலலாயிரமடங்கு அறிவிற் சிறந்தவர்களாய் எங்களுக்குப் பல ஆசாரங்களையும் அனுட்டானங்களையும் திரட்டி வைத்து எமக்கெல்லாம் அவற்றைப பிதிராச்சிதமாகத் தந்திருக்கின்றார்கள். பாரம் பரியம சிறிதுமில்லாத மேலைத்தேசவாசிகள் தங்கள் பழைய வழக்கங்களைக் களைந்துவிடுவதைக கண்டு நாமும் அங்ஙனஞ் செய்யத் தலைப்பட்டால் எங்களைப்போல அறிவில்லாதவர்கள் உலகத்தில் யாரும் இருப்பார்களா? எங்களுக்குள்ளே சிறந்ததாகிய பாரம்பரியம் இருத்தலால் நாம் சிறிதாவது தாழ்க்காது அதனைக் கைக்கொள்வது கூடுமாகவும், பாரம்பரியம் சிறிதும் இல்லாத மேலைத்தேசவாசிகளைப்போல் நாமும் ஒழுகவேண்டும் என்பது தவழ்ந்து விளையாடும் சிறுகுழந்தை நிருவாணியாயிருத்தலைக்

கண்டு பதினைந்து வயதுள்ள சிறுவனும் தனது வஸ்திரத்தைக் கிழிந்தெறிதல் போலும் ஒரு மவுட்டிகமாகுமன்றே!

சபையார்களே,

இந்தியர்களாகிய நாங்கள் விருத்தி அடைய வேண்டுமாயின் நாம் எல்லாம் மிகச்சிரத்தையோடு அநுசரித்தற்பாலனவாகிய மூன்றுசாதனங்கள் உண்டு. அவையாவன:—

1. பாரம்பரிய பத்தி Respect to traditions.
2. விசுவாசசாதனை Nursing of Faith.
3. சமயாநுட்டானம் Religious practice.

இந்த மூன்று சாதனங்களையும் நாம் கிரமமுறச் சாதித்துவந்தாலன்றி எமதுதேசம் பழயநிலைக்கு ஒருபோதும் வரவேமாட்டாது. எங்கள் தேசத்திலே உண்மையான அபிமானமுடைய பெரியோர் எல்லாம் இந்தச் சாதனங்களை உலகத்திலே விருத்தி செய்தற்குப் பெரிதும் முயலுதல் வேண்டும். இவர்கள் எமது நாட்டுட் குடிபுகுந்த கிறிஸ்தவ பாதிரிமாராலும் மேலைத் தேசவாசிகளாலும் மயங்கி விடாது எமது தேசத்தின் நிலையை எமதுதேச ஆசாரப்படி விருத்திசெய்ய முயலுதல் வேண்டும். இந்த ஆசாரங்களை இவர்கள் எமது சமயஞான வெளிச்சங்கொண்டு விசாரிப்பார்களாயின், அந்த ஆசாரங்களுள்ளே எமது விருத்திக்குச் சாதனமாயுள்ள பல உண்மைத் துறைகள் அமைந்திருத்தலைச் செவ்விதிற் காண்பார்கள்.

இவர்கள் இங்ஙனம் காணும்படி செய்யவேண்டியது. இதுபோலும் சமாஜங்களுக்கும் எங்கள் தேசத்திலே அங்கங்கு அமைந்துள்ள தேவஸ்தானங்கள் மடாலயங்களுக்கும் பொறுத்த பெருங்கடனுகு மென்பதை உங்களுக்கு எடுத்துக்காட்டி எனது உபந்நியாசத்தைமுடிக்கிறேன்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

"ஆத்திச்சூடி ஆராய்ச்சி."

"கற்பெனப்படுவது சொற்றிறம்பாமை."

இத்திருவாக்கானது 7-வது நூற்றாண்டின் பிற்பாதியில் அவதரித்த நமது மூதாட்டியாரான ஔவையார் அருளிச்செய்த நீதி நூற்களான ஆத்திச்சூடி, கொன்றைவேந்தன், நல்வழி, மூதுரை இவைகளில் ஒன்றான ஆத்திச்சூடியில உள்ளதை எவருமிளமை தொட்டறிந்ததே. ஆயினும், 1. மகடூஉ முன்னிலையாக்க கற்பு=பதிவிரதாதர்மத்தை அனுட்டிக்கும் நிலை, எனப்படுவது=என்று சொல்லப்படுவது, சொல்=தன் கணவரதுசொல்லை திறம்பாமை=கடவாதிருத்தல். (அதாவது) பத்னி தனது பதியின் உத்திரவை மீறாது நடக்கும்நிலையே கற்பாகும். கல்+பு=கற்பு, ஊவேற்றுமையில் றடவுமல் வழி என்பது. நன். மெய்யெனப்படுவது. 237. (2) ஆடூஉமுன்னிலையாக்க.கற்பெனப்படுவது=உத்தமவிரதமனுட்டித்தலென்று, சொல்லப்படுவது, சொல்=விவாககாலத்தில் சொல்லப்படும் சொல்,திறம்பாமை=தவரா திருத்தல்(அதன்படி நடத்தலே) (அதாவது.)விவாககாலத்தில் திரிமூர்த்திகள், பஞ்சபூதங்கள், உற்றார், பெற்றார், ஆன்றோர் சாக்ஷியாக மூன்றுலோகத்திலும், அர்த்தத்திலும், ஜாமத்திலும், காமத்திலும் மணமகளை விட்டு நீங்காது சம்ரட்சிக்கிறேன் என்று சொல்லப்படும் உறுதிச்சொல்லினின்று தவராதிருக்கும் தன்மையே கற்பாகும். 3 பொது வகையில் கற்பெனப்படுவது=விஷயங்களை ஐயந்திரிபறக்கற்றல் என்பது, சொல்=அவையினகண் தன்னால் சொல்லப்படும் சொல, திறம்பாமை=அணுவளவினும் மாறுபடாதிருத்தலாகும். (அதாவது) விஷயங்களை ஐயந்திரிபறக் கற்றலின் தன்மையாவது அவையின் கண்ணே தன்னால் சொல்லப்படும் சொல்லினின்று தவராதிருக்கும் தன்மையை உடைத்தாயிருத்தலே கல்விக்கு அழகாகும். கல்+வி=கல்வி, இங்கு கல் என்பது கெல்லுதல் இன்டுதல், ஆராய்தல் எனப் பொருள்படும். அதாவது விஷயங்களை ஆராய்ந்தறியும் ஞானமே கல்வி. இது வித்யா என்னும் தாதுவிலிருந்து வந்த வித்தை எனப்படும். (4) சிறப்புவகையில் கற்பெனப்படுவது=குருமுகமாகச் சீடன் ஜீவன் முத்திபெறக் கற்றுக்கொண்ட தன்மை எனப்படுவது, சொல்=குருவாக்கியமான ஒப்பற்ற ஓர்சொல், திறம்பாமை=தவராதிருத்தல். (அதாவது).) ஜீவன் முத்திபெறச் சீடன் குருமுகமாய்த் தெரிந்துகொண்ட ஒப்புயர்வற்ற ஓர் சொல்லைத் தவராதிருக்கும் தன்மையாகும். இது "கற்க கசடறக்கற்பவை கற்றபின்-நிற்கவதற்குத்தக". என்னும் நாயனார் வாக்கும் ஒக்கப்பொருந்தும்.

S. W. நாராயணசாமி பிள்ளை,
விவேகவித்யா சபை காரியஸ்தன்
சேலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சைவசித்தாந்த மகாசமாஜப் பரீக்ஷை விதிகள்.

சைவசித்தாந்த தத்துவ நூல்களாகிய சிவஞானபோதம், சிவஞான சித்தியார் முதலியவற்றையும், சைவ புராணங்களாகிய பெரியபுராணம், திருவிளையாடற் புராணம் முதலியவற்றையும் யாவரும் கற்று அவற்றின் கண் செறிந்து கிடக்கும் உண்மைகளை உணர்ந்து நலமெய்த வேண்டும் என்னும் நன்னோக்கம்பற்றிச் சைவசித்தாந்த மஹா சமாஜத்தினர் கடந்த வருடம்முதல் சிலபரீக்ஷைகள் நடத்தித் தகுதிக்கேற்றபடி பொற்பதக்கம், வெள்ளிப் பதக்கம், புத்தகங்கள் முதலிய பரிசுகளையும், ஒப்புச் சீட்டும் கொடுக்க முடிவுகட்டியுள்ளார்கள். அவற்றின் வரலாறு இங்கே குறிக்கப் படுகின்றது.

1917ஆல் நடைபெறும் பரீக்ஷைகள்.

1. சித்தாந்த பிரவேச பரீக்ஷை.
2. சித்தாந்த வித்வப் பரீக்ஷை.
3. புராண பிரவேசப் பரீக்ஷை.
4. புராண வித்வப் பரீக்ஷை.

நடைபெறும் இடங்கள்.

1. சென்னை 2. தஞ்சாவூர் 3. மதுரை 4. திரிச்சிராப்பள்ளி 5. திருநெல்வேலி 6. கூடலூர் 7. வேலூர் 8. காஞ்சிபுரம் முதலிய பிரபல நகரங்களில் நிகழப்பெறும். அன்றியும், ஒரு நகரத்தில் 6-மாணவர் பரீக்ஷைக்கு வருவதாயின் அந்நகரத்திலும் நடத்தப்படும். ஒரு நகரத்தில் பரீக்ஷைக்கு வரும் மாணவர் தொகை 6-க்குக்குறையின் பரீக்ஷை நடக்கும் அடுத்த நகரத்துக்கு அவர்கள் வருதல் வேண்டும். இதுமுன்னர் அறிவிக்கப்படும்.

அம்ஸவிவரம்.

மொத்தத்தில் நூற்றுக்கு 60 அம்ஸம் பெறுவர் முதல் வகுப்பினராவர். நூற்றுக்கு 40 அம்ஸம் பெறுவர் இரண்டாம் வகுப்பினராவர். இதனுள் ஒவ்வொரு பரீக்ஷைகளிலும் அதிக அம்ஸம் பெறும் முதன் மூவர்க்கு பதக்கப்பரிசு கொடுக்கப்படும்.

இப்பரீக்ஷைகட்கு ஆண்பாலாரும் பெண்பாலாரும் வரலாம். பரீக்ஷைக்கு வரவிரும்புவோர் 1917ஞ செப்டம்பர்மீ 15உக்குள் தங்கள் விண்ணப்பங்களைச் சென்னைச் சமாஜ ஆபீசுக்கு அனுப்பிவிடல் வேண்டும். பரீக்ஷைக்குக் கட்டணத்தோகை அணா நான்கு, தபால் முத்திரையாகவேனும் சிலர் சேர்ந்து மணியார்டர் மூலமாகவேனும் அனுப்பலாம். பரீக்ஷைக்கு வருபவர் தங்கள் விண்ணப்பங்களில் ஒரு தமிழ்ப்பண்டிதர் கையெழுத்தையாவது சைவசித்தாந்த மஹாசமாஜ அத்தியக்ஷர் ஒருவர் கையெழுத்தையேனும் வாங்கி அனுப்புதல் வேண்டும். இவ்வாறு இல்லாத விண்ணப்பங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட மாட்டா.

காலம்.

1917ஞ அக்டோபர்மீ 28உ ஞாயிற்றுக்கிழமை காலை 10-மணி முதல் மாலை 5-மணிவரையில் மேல்குறித்த இடங்களில் பரீக்ஷைகள் நடைபெறும்.

பாடங்கள் விவரம்.

சித்தாந்த பிரவேச பரீக்ஷை.

செய்யுள்—திருவருட்பயன் மூலமும் நிரம்ப அழகியர் உரையும்.

சிவஞானசித்தியார் முதல் சூத்திரம் மூலமும்உரையும் (தூத்துக்குடி ஸ்ரீமான் பொ. முத்தையபிள்ளையவர்கள் பதிப்பு).

மனப்பாடம் 1. சிவஞானபோத 12 சூத்திரங்களும் வெண்பாக்களும் (மூலமட்டும்.)

சித்தாந்த வித்வப் பரீக்ஷை.

சிவஞானசித்தியார் முற்றும் மூலமும், உரையும் (தூத்துக்குடி ஸ்ரீமான் பொ. முத்தையபிள்ளையவர்கள்) பதிப்பு.

சிவப்பிரகாசம் முதலிய சித்தாந்த அஷ்டகம் (சென்னை, சிந்தாதிரிப் பேட்டை ஸ்ரீமான் அழகப்ப முதலியார் பதிப்பு).

புராண பிரவேசப் பரீக்ஷை.

வசனம்:—பெரியபுராண வசனம். திருவிளையாடற் புராண வசனம், கந்தபுராண வசனம் முற்றும். (ஸ்ரீமான்-ஆறுமுக நாவலர் பதிப்பு.)

சரித்திரங்கள், சரித்திர சம்பந்தமான விஷயங்கள் முதலியன கேட்கப்படும்.

செய்யுள்:—பெரியபுராணம் முதலிலிருந்து தில்லைவாழந்தணர் சருக்கம் முற்றும்.

திருவிளையாடற் புராணம். இந்திரன் பழிதீர்த்த திருவிளையாடல் முதல் திருவவதாரப் படலம் முற்றும்.

மனப்பாடம்:—தோடு, கூற்று, பித்தா, நீற்றுப்பதிகங்கள், திருத்தொண்டத்தொகை, நமச்சிவாயப்பதிகங்கள், திருவடித் திருத்தாண்டகம், திருவாசகம் திருச்சதகம் ஆகிய திருப்பாசுரங்கள்.

இலக்கணம்:— தப்பின்றி எழுதத்தெரிந்தால் போதும்.

புராண வித்வப் பரீக்ஷை.

பெரியபுராண முற்றும், திருவிளையாடல் புராணம் முற்றும், கந்தபுராணம் முற்றும்.

மனப்பாடம்—அகத்தியர் தேவாரத்திரட்டும், திருவாசகத்தில் திருச்சதகமும்.

குறிப்பு:—புராண பிரவேசப் பரீக்ஷைக்கு 20 வயதுக்கு உட்பட்ட மாணவர்கள் மாத்திரமே பரீக்ஷைக்கு உரியராவர். பெண்பாலார்க்கு இவ்விதியில்லை.

பாடங்கள் தவிர ஏனைய விதிகள் சிலமாறுதற்கும் உரியவை.

வேண்டுகோள்.

இப்பரீக்ஷைகளை இனிது நிறைவேற்றுதற் பொருட்டு, சமாஜ அத்தியக்ஷர்களும், அங்கத்தினர்களும் முயற்சி செய்யுமாறு வேண்டப்படுகின்றனர்.

1916ஆம் சித்தாந்தப் பிரவேசப் பரீக்ஷையில் முதல் வகுப்பில், தேறியவர்கள்.

க. சூரியநாராயண பிள்ளை, தூத்துக்குடி.
ஆ. ரு. சிதம்பரம் பிள்ளை ,,
சங்க. கண்ணன், மதுரை.
ஆ. சுப்பிரமணிய பிள்ளை. ,,
முருகப் பிள்ளை. ,,
திரு. சி. சுப்பையா, ,,
A. பேச்சுமுத்து பிள்ளை. ,,
மு. பொன்னம்பலம் ,,

பெண்பாலாரில்.

த. பத்மாவதி யம்மாள், சென்னை.

புராணப்பிரவேசப் பரீக்ஷையில் இரண்டாம் வகுப்பில் தேறியவர்கள்,

வேலுத்தாயம்மாள், மதுரை.

மேற்கண்ட மாணவர்களுக்குப் பரிசு முதலியன இவ்வருடம் ஏப்பிரல் மாதத்தில் கொடுக்கப்படும்.

"இராஜவிலாசம்"
அம்பட்டன் வாராவதி ரோட்
மயிலாப்பூர்.

இங்ஙனம் -
சி. குப்புச்சாமி,
காரியதரிசி.
சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜம்.

1916ஆம் டிசம்பர்மீ 29, 30, 31-ம் தேதிகளில் மகாசமாஜக் கூட்டங்கூடுவதற்குப்பொருளுதவி செய்தவர்கள்.

ஸ்ரீமான்-சி. இராஜ-சுப்பிரமணியார் அவர்கள், பந்தல், எலக்ட்ரிக் விளக்குகள் முதலியவைகளுக்கு	588	0	0
,, ,, அறிக்கைப்பத்திரம் முதலியவை அச்சிட	22	13	0
ஸ்ரீமத் சுவாமிநாதபண்டிதர் அவர்கள், சென்னை	50	0	0

ஸ்ரீமான் பு-குருசாமி கிராமணியார் அவர்கள்	50	0	0
,, நல்லசிவன் பிள்ளையவர்கள், B. A., B. L. சென்னை	30	0	0
,, புழலை-திருநாவுக்கரசு முதலியார் அவர்கள் (Hon. Magistrate) செம்பியம்	30	0	0
,, P-L. இராமசுவாமி நாய்க்கர் அவர்கள், பாகல்பட்டி	30	0	0
,, மயிலை, கட்டைதொட்டி, தங்கவேலுநாட்டார் அவர்கள் மாரியப்ப முதலியார் அவர்கள், சங்கர முதலியார் அவர்கள், முதலானவர்கள் (விறகு 2-டன்)	28	0	0
,, ராவ் சாஹெப் மாசிலாமணி முதலியார் அவர்கள், சென்னை	20	0	0
கஸ்டம்ஸ் அவுஸ் சந்தா	20	0	0
சைவசமயாபி விருத்தி சபை, செங்கல்பட்டு	20	0	0
,, N-S. முனுசாமி முதலியார் அவாகள், (பதார்த்தம்)	15	12	6
,, சிங்காரவேலு செட்டியாரவர்கள், 2 (மூட்டைஅரிசி)	15	0	0
,, பழ-சி, சண்முகம் செட்டியார் அவர்கள், முறையூர் ஜமீன்தார் (மலைவாழைப்பழம்)	15	0	0
,, T. சபாபதி முதலியார் அவர்கள், கட்டியாம்பந்தல்	15	0	0
ஸ்ரீமதி T. A C. பர்வதம்மாள், திருப்பத்தூர்	15	0	0
ஸ்ரீமான் சின்னசாமி செட்டியார் அவர்கள், திருப்பத்தூர்	10	0	0
,, W. T. கோவிந்தராஜ முதலியார் அவர்கள்	10	0	0
,, கோவிந்தநாயடு (Coustoms House)	10	0	0
,, M கந்தசாமி முதலியார் அவர்கள் B. A.	7	0	0
,, வல்லை-சண்முகசுந்தர முதலியார் அவர்கள்,	5	0	0
,, T. N. தங்கவேலு முதலியார் அவர்கள்	5	0	0
,, கா. சுந்தர முதலியார் அவர்கள்	5	0	0
,, தனக்கோட்டி முதலியாரவர்கள், (Customs House)	5	0	0
,, A. C. ஷண்முக முதலியாரவர்கள், (M L.V. Press)	3	0	0
	1024	9	6

இங்ஙனம்:

புழலை, திருநாவுக்கரசு முதலியார்

உபசரணைச்சங்கக் காரியதரிசி.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சைவசித்தாந்த மகாசமாஜ நிலையத்திற்காகக் கையொப்பம் செய்தவர்கள்.

ஸ்ரீமான் கி. இராஜு கிராமணியா ரவர்கள், மயிலாப்பூர் வேண்டிய நிலம்	
,, யாழ்ப்பாணம-வண்ணைநகர் சுவாமிநாதபண்டிதரவர்கள் ...ரூ.	250
,, அ. சாமி குப்புசாமி கிராம்மணியார் அவர்கள் ...	100
,, ச. சபாரத்தின முதலியாரவர்கள், யாழ்ப்பாழம் ...	50
,, J. M. நல்லசாமிப் பிள்ளையவர்கள், ...	50
,, கி குப்புச்சாமி முதலியாரவாகள், ...	50
ஸ்ரீலஸ்ரீ திரு-அம்பலவாணத் தம்பிரான் சுவாமிகள் ...	50
ஸ்ரீமான் க இரத்தின கிராமணியாரவர்கள்	50
,, A பாலசுப்பிரமணிய முதலியாரவர்கள், ...	50
,, T. நல்லசிவன் பிள்ளையவர்கள், ...	50
,, T. S. சுவாமிநாதப் பிள்ளையவர்கள், திருச்சிறுப்பள்ளி ...	50
,, E. S. அர்தநாரி ஆச்சாரியவர்கள், ஈரோடு ...	50
,, ம. கீ. என். சின்னசாமி பிளளையவர்கள், மதுரை ...	50
,, அ. மு. மாணிகக முதலியாரவாகள், கட்டியாம்பந்தல் ...	50
,, V. C. வேதாசல முதலியாரவர்கள், செயபூர் ...	35
,, P. குமாரசாமி செட்டியாரவர்கள், ...	25
,, தெளிசிங்க முதலியாரவர்கள், பெரம்பூர்	25
,, தங்கவேலு முதலியாரவர்கள், சிந்தாதிரிப்பேட்டை ...	25
,, நா. அப்பாசாமிசெட்டியாரவர்கள், திருவல்லிக்கேணி ...	25
,, சா. சொக்கலிங்கம் பிள்ளையவர்கள், பெரியமெட்டு ...	20
,, T. சபாபதி முதலியாரவர்கள், கட்டியாம்பந்தல் ...	20
,, S T. M. P. T. நடராஜ செட்டியாரவர்கள், யாழ்ப்பாணம்	15
,, தி. மாணிக்கம், சென்னை	12

ஸ்ரீமான் A. சிவப்பிரகாசம் முதலியார் அவர்கள், கிருஷ்ணாம்பேட்டை 10
,, இராமலிங்காச்சாரியர், வாலாஜா 10
,, T. S. பரமேஸ்வரம் பிள்ளையவர்கள், சென்னை 10
,, இராவ்பஹதூர் க. வைதிலிங்கம் பிள்ளையவர்கள், சென்னை ... 10
,, குள்ளப்பாச்சாரியவர்கள், வாலாஜா 5
,, B. கிருஷ்ணசாமி முதலியாரவர்கள், பூட்டுத்தாக்கு ... 5
,, துரைக்கண்ணு கிராமணியாரவர்கள், கிருஷ்ணாம்பேட்டை 5
,, கா. கதிர்வேலு முதலியாரவர்கள், தண்டரை ... 5
,, அ. ர. தணிகாசல முதலியாரவர்கள், அங்கம்பாக்கம் ... 5
,, M. G. இராஜகோபால முதலியாரவர்கள், மயிலாப்பூர் ... 5
,, T. R. திருவேங்கடம், சென்னை 5
,, M. மாசிலாமணி முதலியாரவர்கள், மயிலாப்பூர் ... 5
,, மனிகை பு. ஆறுமுக முதலியாரவர்கள், ... 5
,, கு. வேலுமயிலுஞ்சாமியாரவர்கள், ... 5
ஸ்ரீமான் சு. நடேச தேசிகர் அவர்கள், கவர்ன்மெண்டு ஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதர், மேலகாசாகுடி, நெடுங்காடு. ... 5
,, P. V. முத்துசாமி 2
,, பொன்னுசாமி ஆசாரியாரவர்கள், சென்னை ... 1

கையொப்பமிட்டவர்களில் இம்மாதம் பணம் செலுத்தியவர்கள்.

ஸ்ரீமான் வேலுமயிலும் சுவாமிகள் அவர்கள் ... 5
,, மனிகை பு ஆறுமுக முதலியார் அவர்கள் ... 5
,, துரைக்கண்ணு கிராமணியார் அவர்கள் ... 5